

South Lake Tahoe, California in the summer 1987, when we were 30 year old

Từ trái: Lộc, Đức, và Tuấn

Disneyland, Anaheim, California in summer 1983 (Lộc, Tuấn, Đức)

Tuấn's message to Đức in 1983 (bottom):

LỘC & TUẤN & ĐỨC, Tôi nào nót từng tên
 để kỷ niệm những ngày gặp lại nhau
 ở Costa Mesa, Ca. sau tám năm liêu
 lạc, và cũng không ^{quên} dành lâu những
 ngày sống giờ ở Alhambra, một cuộc sống
 đầy thú vị và kết thúc thật bất ngờ
 L.A Hè 1983

Leonor

Đức mến!

Những dòng chữ này sẽ ở mang một âm
 hưởng nào nếu chúng ta đã ở con lươn
 gửi lại những lương vị, Tươi cảm ~~hào~~
 Ơn dùm của một thời hoang dại. Niềm
 vui trong những ngày lữ ngộ đã qua đi,
 những kỷ niệm vẫn còn đó. Tương lai vẫn
 ngày lữ ngộ sẽ xây nên ở một nơi... Không gì
 bền vững, Tuấn chúc Đức hạnh phúc và nhiều
 may mắn trong những ngày đến -
 Những ngày lữ ngộ
 "Đại Phái" tại L.A
 Leonor 1983

in tại KIM an quán
 3861 Motor Ave.
 Culver City Ca. 90230
 Tel: (213) 559-0413

Bạn Chúng Tôi, Paul Nguyễn Minh Tuấn

Tuổi trẻ VN chúng tôi sống dưới thời chiến tranh ly loạn, đau thương, cuộc sống nay đổi mai dời, ít khi gặp nhau hay có bạn lâu dài. Nhưng để đền bù lại, về sau này thì tình bạn bè và gia đình của bạn bè lại khấn khít và thân mật hơn cho dù ở xa nhau hơn khi còn ở VN.

Ba Chàng Ngự Lâm Quân | The Three Amigos | Les trois mousquetaires

Ba đứa chúng tôi, **Tuấn Đức Lộc**, có cùng chung điểm phúc là cùng học chung trường từ tiểu học, và đến trung học thì lại chung lớp một thời gian nên quen biết và thân mật hơn.

Gia đình Tuấn từ Hội An về định cư ở Phan Rang (PR) có lẽ vào khoảng 1967, vì **Tuấn** vào học Lớp **Nhất A** (Lớp 5) của trường Nam PR vào lúc ấy. Đức và tôi học trường Nam từ lớp Năm đến lớp Nhất (Lớp 1-Lớp 5). Ở lớp Nhất **Lộc học Nhất B**, và **Đức học Nhất C**.

Đặc biệt trường Nam PR bấy giờ chỉ có một gian phòng lầu hai tầng duy nhất, tầng lầu hai có ba phòng học. Do vậy, **Tuấn Đức Lộc** mỗi người trấn thủ một phòng học của tầng lầu trường Nam PR. Tầng dưới đất dùng làm hội trường cho các cuộc hội họp chung.

Mỗi lần tan trường về, có những lúc Tuấn cùng tôi đi bộ về nhà, Tuấn đi với các em, tôi một mình cùng đi trên đường về Tấn Tài B, nhà Tuấn, tôi tiếp tục đi về Tấn Lộc nơi nhà tôi ở.

Tết Mậu Thân 1968: Chia Tay Bạn Bè Lần Thứ Nhất

Vào lúc học lớp Nhất gần giữa năm là khoảng thời gian nghỉ để mừng Tết Nguyên Đán, Tết Ta, để phân biệt với Tết Tây dương lịch. Tuy nhiên, trong lúc mừng Tết Mậu Thân 1968 thì hầu như toàn miền Nam bị cuộc tổng công kích do quân đội miền Bắc lợi dụng thời điểm tạm đình chiến để dân tình chung vui đón mừng Tết Ta. Cuộc chiến và những tan tóc, đổ vỡ của trường ở các tỉnh thành đã làm đình trệ và gián đoạn kỳ thi toàn quốc năm ấy để tuyển chọn các học sinh tiểu học vào trường trung học công lập, được học miễn phí và có chất lượng tốt. Trong lúc bị đình trệ và chờ kết quả của kỳ thi, tôi được ba mẹ cho ghi danh học tạm ở trường Tư Thục Trương Vĩnh Ký một thời gian. Sau đó khi anh tôi đổi nhiệm sở về dạy ở Nha Trang, anh tôi đề nghị gia đình cho tôi gần anh để tiếp tục chương trình trung học ở Nha Trang.

Gặp Lại Nhau ở Trung Học Duy Tân

Hai năm sau, khi học hết lớp Đệ Lục (Lớp 7), anh tôi lại dờn nhiệm sở về Phan Rang để gần gia đình. Tôi về lại PR vào học lớp Tám 3 (bây giờ các lớp chính thức được gọi tên từ lớp 1-12) của trường Trung Học Duy Tân. Đây là lần đầu tiên chúng tôi ba đứa chúng tôi **Tuấn Đức Lộc** cùng học chung lớp. Chúng tôi thân nhau từ lúc ấy.

Trần Trường Không Còn Một Mảnh Vải Che Thân...

Có nhiều kỷ niệm vui buồn ở thời trung học Duy Tân. Chúng tôi thích đá banh trước giờ học hoặc khi có giờ nghỉ "break". Phía sau trường có khoảng đất trống và cạnh đó là nhánh sông Dinh. Đá banh xong, ra phía sông trần trường nhảy ra sông tắm... là một thích thú tuyệt vời!

Một hôm, có đứa bạn “mắc dịch”, vì lúc ấy chưa có nạn dịch COVID-19 nên hẳn cũng còn may mắn và sống sót để chơi nghịch! Lợi dụng khi mọi người cởi bỏ quần áo trên bãi cỏ để xuống sông tắm, hẳn lấy hết đồ đem đi giấu chỗ khác... Tắm lên không có đứa nào kiếm ra quần áo, cả nhóm trần truồng tay bụm phía dưới vừa la ó đi tìm, vừa nói tiếng **Đan Mạch**... chỉ có Tuấn đứng ngơ ngàng như “trời trồng” không nói nên lời. Từ đó mới biết Tuấn thật sự khác xa với nhóm trẻ học trò tinh nghịch như chúng tôi. Con nhà giáo có khác!

Tháng Tư Đen 1975: Xa Quê Hương và Bạn Bè Lần Thứ Nhì

Khoảng tháng Hai 1975, Ban Mê Thuộc (BMT) thất thủ, miền Nam có phần nguy kiệt. Ông anh cả tôi từ BMT lái xe về Nha Trang, nhưng vì thấy tình hình chiến sự không mấy khả quan vì Mỹ đã muốn bỏ rơi Nam VN. Anh về PR xin phép Ba Mẹ tôi đem các em trai về Sài Gòn (SG) để tiếp tục việc học hành và sự nghiệp. Một lần nữa chúng tôi lại rời xa bạn bè, xa PR để ra đi.

Về SG, tôi liên lạc được với NV Công, Công vào SG sau năm lớp 10 Trung Học Duy Tân, đang học TH Petrus Ký, SG. Công là bạn học chung lớp với tôi từ Lớp 1 đến Lớp 5 ở trường Nam PR. Ở SG, chúng tôi mỗi tối đi học thêm để chuẩn bị thi tốt nghiệp trung học, Tú Tài IBM, nhưng chỉ học được 1, 2 tối rồi đứt đoạn vì SG bị thiết quân luật. Chỉ vài ngày trước khi bị mất SG, chúng tôi rời VN.

Lần này thực sự là một hành trình đi đến một phương trời vô định. Qua Mỹ rồi chọn Canada là quê hương thứ hai, tôi chỉ còn liên lạc với LD Đức và NV Công đang còn ở VN. Tôi và Tuấn mất liên lạc trong một thời gian dài khoảng 8 năm.

Gặp Lại Nhau ở Mỹ, Trong Sự Ngạc Nhiên & Vui Mừng!

Mãi đến năm 1983, tôi vừa xong Cao Học Kỹ Sư Điện và có dịp đến Los Angeles, California để trình bày công trình biên khảo của mình trong hội nghị thế giới về Điện Lực do IEEE (Institute of Electrical Electronics Engineers) tổ chức. Đây là một niềm vui và sự hội ngộ quý báu nhất trong đời tôi, vì ba đứa chúng tôi **Tuấn Đức Lộc** đã được kết hợp lại với nhau. Thật là một phép lạ kỳ nhiệm sau đó mà tôi sẽ kể sau.

Ba đứa chúng tôi lúc này còn đang độc thân và còn là sinh viên, học trò nên truyền thống của Nhất Q, Nhì M, Thứ Ba Học Trò ... vẫn còn nguyên vẹn trong Đức và Lộc, Tuấn thì hình như vẫn vô tư và nề nếp như ngày nào. Tuy nhiên, có điều là Tuấn chịu đóng vai làm nhân chứng và không bao giờ phản đối gì cả. Và mọi việc “*what happens in LA, stays in LA*”.

Khi đi chơi chung Tuấn lúc nào cũng mang một máy chụp hình thật tốt để ghi lại những kỷ niệm của cuộc hội ngộ. Có những tấm hình có thể hơi nhạy cảm cho bằng chứng về sau, tuy chụp nhưng Tuấn đã giữ kín nên rất an toàn... ***Cảm ơn Tuấn, một người bạn tuyệt vời!***

San Francisco 1987

Có một lần khi nhắc về tên của thành phố nổi tiếng của California này, một bác lớn tuổi người Việt đọc trại San Francisco (SF) dùng cả 3 ngôn ngữ mà người Việt mình quen thuộc, Pháp Anh và Việt, là “Cinq franc Six Cô” rồi dịch ra là “**5 hào mua được 6 cô**” ...

Vào Hè 1987, tôi lại được dịp đi dự hội nghị để trình bày biên khảo về công trình Tiến Sĩ của mình ở SF. Lại một dịp để **Tuấn Đức Lộc** gặp nhau đi chơi chung và tham quan Cali. Lần này chúng tôi cùng với Thầy PH Chương tổ chức cắm trại. Tối về bốn thầy trò ngủ chung cùng một cái lều lớn. Sáng ra, thầy vừa cười vừa than thở... có người ngủ ngáy quá chùng làm thầy không ngủ được. Tôi nhận biết tội phạm là ai rồi, nhưng chỉ không dại gì để thú tội mà thôi!

Một Sự Kết Hợp Nhiệm Màu

Sau đó chúng tôi mỗi người chọn bạn đời và bắt đầu nghĩ đến việc lập gia đình. Theo thứ tự như sau: **Lộc Tuấn Đức**, nếu đặt theo vòng tròn, xoay theo chiều kim đồng hồ thì **Tuấn Đức Lộc** rồi chuyển thành **Lộc Tuấn Đức** sẽ không có gì thay đổi cả:

Nhưng sau đây mới là sự kết hợp kỳ ngộ về Tên của những người bạn đời của **Lộc Tuấn Đức** nếu được ghép lại thành vần với nhau một cách tự nhiên và kỳ diệu theo thứ tự như Đấng Tối Cao đã xếp đặt chăng?

Chồng:	Lộc	Tuấn	Đức
Vợ:	Hoa	Huyền	Hòa

Và sau đó thì sự gắn bó của ba gia đình và các con, qua thư viết trung thực hơn của người con gái của Lộc viết về tâm trạng của cháu hôm qua, sau khi nghe tin buồn về Chú Tuấn:

Hí Dad,

I am very sad to hear about Chu Tuan's passing. He was a very dear friend of yours, and I will always remember the fun visits and trips (to Disney, Universal Studios, Malibu for camping, and the drive to San Francisco) we went on with him and his family! It is nice that you got to see him earlier this year as well.

I will send a message to Nhu tomorrow, I also have her phone number as well, thanks for sharing.

Take care,

Katherine

So to our dear friend Paul Tuấn Nguyễn: RIP! We all love you.

Lê Xuân Lộc, CANADA